

telse, selv om man nærer Frygt for, at Samfundet ikke kan bære de Udgifter i Længden.

Adskillige ærede Medlemmer, der har haft Ordet under denne Finanslovbehandling, har fremsat et meget pessimistisk Syn paa Danmarks Fremtid og udtalt Frygt for, at Staten ikke skulde være i Stand til at holde sit Budget i den nødvendige Orden og skaffe Balance paa Regnskabet, og man har udtalt Frygt for, at den Konkurrence, der kommer udefra, skulde blive saa uheldsvanger for vort økonomiske Liv, at vi ikke skulde kunne bestaa i Konkurrencen. Saadanne pessimistiske Udtalelser er bl. a. blevet fremsat af det ærede Medlem for Viborg Amts 3die Valgkreds (N. P. Jensen). Det ærede Medlem udviklede for os, at alle Skatteklender vilde ikke være i Stand til vedblivende at yde det, der var nødvendigt, ja, han sagde om nogle af dem, at Udbyttet vilde gaa ned til, hvad det normalt var før Krigen, og om andre, at det vilde gaa ned derunder. Og han sagde, at efter hans Opfattelse vilde navnlig den tyske Konkurrence blive ulykkebringende for os. Han mente, at det, at den tyske Markkurs er saa lav, vilde have til Følge, at Tyskland netop vilde blive særlig konkurrencedygtigt, jeg tror endda, han sagde, at det ikke var utænkeligt, at andre Landes Pengekurs kunde gaa lige saa langt ned, og at dette vilde paaføre os en endnu værre Konkurrence. Dersom det var rigtigt, at en lav Kurs paa et Lands Finanser skulde gøre det særlig konkurrencedygtigt, ja, saa kan jeg ikke se, at der var saa stor Fare for vort Land, dersom vor Krone skulde gaa dygtigt ned i Værdi; saa vilde vi jo derved opnaa den Konkurrencedygtighed, som det ærede Medlem mente, de Lande er i Besiddelse af, der har den lave Markkurs. Det ærede Medlem, der har et Suppleringsmandat for Aalborg Amt (Birck) har jo tidligere udtalt Bekymring for, at den danske Krone vilde dale i Værdi; han betragtede det som det værste, der kunde ske for vort Land. Det ser ogsaa ud, som om det ærede Medlem for Viborg Amts 3die Valgkreds i Virkeligheden selv har Følelsen deraf, thi han siger, at dersom vi ikke kan holde vort Finansvæsen i Orden, saa er det den sikreste Vej til at skabe Uro i Samfundet. Men

naar dette, at vort Finansvæsen svigtede, skulde være det sikreste Middel til at skabe Uro i vort Samfund, mon da saa dette, at Finansvæsenet har svigtet i andre Lande, skulde gøre dem i den Grad konkurrencedygtige, at de skulde kunne ødelægge vort Land? Jeg tror det ikke. Det, der er Grunden til, at Kursen i det hele taget gaar ned — maaske ogsaa paa andre Landes Penge end Tysklands —, er, at de ikke har været i Stand til at producere. Hvad nytter det, at der er Dygtighed og Arbejdsevne i Tyskland? Det tror jeg nemlig, der er endnu, og jeg tror, at den i Løbet af de kommende Aar vil udfolde sig og vise Verden, at man ikke er i Stand til at slaa en Nation, som er kraftig og stærk, fuldstændig ned; men i Øjeblikket er denne Nation under saa vanskelige Forhold, at dens Konkurrence ikke kan blive faretruende, hverken for vort Land eller andre, lige straks. Dens Kommunikationsmidler er i en saadan Uorden, at i dette Land, som dog selv er kulproducerende, er man ikke i Stand til at skaffe de nødvendige Brændselsmidler ud til Befolkningen, uden at man skal standse al anden Trafik paa Jernbanerne — og saa lykkes det endda ikke fuldstændig — og dens industrielle Virksomheder kan ikke arbejde med fuld Kraft, netop fordi de mangler de nødvendige Brændselsmaterialer. Og hvis den Tid kommer, hvadden forhaabentlig gør, og hvad jeg inderlig ønsker for det tyske Folk, da det bliver i Stand til at faa sine Virksomheder i Gang igen, vil jo efterhaanden, som det bliver i Stand til at skaffe Varer til Udførsel, ogsaa dets Pengevæsen Tid efter anden komme i en bedre Gænge. Og saa vil Markkursen stige, naar Tyskland begynder at faa Fordringer paa andre Lande, i Stedet for at det nu væsentlig er de andre Lande, der har Fordringer paa Tyskland. Jeg ser derfor ikke saa mørkt paa Udviklingen i vort Land, som nogle af de værste Pessimister gør ifølge deres Udtalelser. Men jeg indrømmer, at der er vanskelige Forhold, og at det gælder om at arbejde og navnlig om at frembringe Værdier her hjemme, som hidtil har ligget brak, og som vi har naturlige Betingelser for at skabe, og som kan gøre det lettere for os at optage Konkurrencen med andre.